

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 133/2017
28.02.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић-Дичић, председника већа, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић, Бате Цветковића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела разбојништва из члана 206. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Оливере Јованић, поднетом против правноснажног решења Основног суда у Суботици Кв бр.45/2017 од 31.01.2017. године, у седници већа одржаној дана 28.02.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажног решења Основног суда у Суботици Кв бр.45/2017 од 31.01.2017. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Суботици Кв бр.45/2017 од 31.01.2017. године делимично је усвојена жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Оливере Јованић коју је суд запримио дана 16.01.2017. године против решења Основног суда у Суботици Кв бр.590/14 од 26.12.2016. године којим је одлучено о трошковима поступка, па је исто преиначено, тако да је окривљеном АА на име награде и нужних издатака браниоца адвоката Оливере Јововић, у предметној кривичној ствари досуђен износ од 930.596,00 динара за који је одређено да ће се исплатити адвокату Оливери Јововић из средстава буџета Републике Србије у року од 60 дана од дана доношења решења док је у преосталом делу наведено решење остало неизмењено.

Против наведеног решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Оливера Јованић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7. и 11. и став 2. тач. 2. и 3. ЗКП, због повреде кривичног закона, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, због одлуке о трошковима и због повреде међународних конвенција и уговора, са предлогом да Врховни касациони суд побијано решење преиначи и досуди тражене трошкове поступка у целости да досуди трошкове жалбених поступака у износу од по 33.000,00 динара односно укупно 66.000,00 динара, са законском затезном каматом од 31.01.2017. године као и трошкове овог

захтева за заштиту законитости у износу од 33.000,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења па до коначне исплате у року од 15 дана под претњом принудног извршења.

Разматрајући захтев за заштиту законитости, на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са решењем против кога је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи да је суд требао признати и трошкове жалбе на трошкове поступка од 13.06.2016. године у износу од 33.000,00 динара, који су тражени још у жалби, као и трошкове жалбе на решење о трошковима поступка од 15.01.2017. године, који су тражени још у жалби, у износу од 33.000,00 динара, а који су били неопходни због незаконите одлуке суда, па је погрешно правно становиште жалбеног кривичног већа да се жалба на трошкове поступка уподобљава са поднеском јер се жалба на трошкове поднеска тарифира исто као и жалба на пресуду. На наведени начин иако у самом захтеву наведена повреда закона није истакнута бранилац окривљеног АА указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Тарифним бројем 5 став 1. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката прописано је да адвокату припада награда из тарифног броја 1 за састављање жалбе против решења о задржавању, жалбе против решења о одређивању или продужењу притвора, жалбе против решења о спровођењу истраге, приговора на оптужницу, одговора на жалбу, жалбе оштећеног, одговора на захтев за понављање кривичног поступка, и молбе за помиловање.

По налажењу Врховног касационог суда с обзиром да тарифним бројем 5 став 1. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката није обухваћена жалба на решењу о трошковима поступка као врста жалбе за чије састављање адвокату припада награда из тарифног броја 1, иста представља поднесак за чије састављање адвокату припада 50% награде из тарифног броја 1 а сходно тарифном броју 4 став 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, којим је одређена тарифа за састављање поднесака у кривичном поступку који нису таксативно набројани у тарифном броју 4 став 1. наведене тарифе, а што је у овој конкретној ситуацији случај. Стога су наводи захтева браниоца којима се указује да жалбу на решење о трошковима треба уподобити жалби на пресуду неосновани, и побијаним решењем није учињена повреда

закона из члана 441. став 4. ЗКП на коју се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА неосновано указује.

Врховни касациони суд се није упуштао у истакнуту битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7. ЗКП обзиром да у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА иста није образложена, као ни у оцену битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. и 3. ЗКП, обзиром да исте не представљају законске разлоге прописане одредбом члана 485. став 4. ЗКП, због којих је окривљеном дозвољено подношење овог ванредног правног лека.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић-Дичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић